

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

26 maja

№ 43.

Rok 1924.

Treść: 449.	Ustawa z dnia 11 kwietnia 1924 r. w przedmiocie kosztów sądowych i opłat w górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach	669
450.	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego	671
451.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1924 r. w przedmiocie podwyższenia niektórych norm zasiłków dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe	673
452.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 maja 1924 r. o zastosowaniu złotego do kosztów i opłat sądowych w górnośląskiej części sądu apelacyjnego w Katowicach	673
453.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 maja 1924 r. o ustaleniu na miesiąc czerwiec 1924 r. mnożnej dla określenia uposażenia funkcjonariuszów państwowych i wojska	674
454.	Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 maja 1924 r. w sprawie obniżenia podatku węglowego na obszarze Rzeczypospolitej	674
455.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 16 maja 1924 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei żelaznych	675
456.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 16 maja 1924 r. o zmianach w części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt	676

449.

Na mocy art. 44 Konstytucji oglašam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie kosztów sądowych i opłat w górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach.

Art. 1. Uchyła się następujące ustawy i rozporządzenia:

1) niemiecką ustawę o dodatkach wojennych do opłat adwokatów i komorników sądowych z dn. 1 kwietnia 1918 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 173) w brzmieniu art. 1 ustawy i obwieszczenia z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 2113 i 2115), niemiecką ustawę w przedmiocie opłat adwokatów i komorników z dnia 8 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 910), rozporządzenie Rządu Rzeszy w przedmiocie opłat adwokatów z dnia 9 lutego 1922 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 205) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 grudnia 1922 r., zmieniające niektóre przepisy niemieckiej ordynacji o opłatach adwokatów w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 112 poz. 1026);

2) niemiecką ustawę w przedmiocie zmiany ustawy o kosztach sądowych z dn. 29 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 797);

3) niemiecką ustawę w przedmiocie zmiany ustawy o opłatach świadków i znawców z dnia 10 marca 1922 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 241) i obwieszczenie z dnia 13 marca 1922 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 242) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 1922 r. w przedmiocie zmian ustawy o opłatach świadków i znawców w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 108 poz. 1004);

4) pruską ustawę o dodatkach wojennych do opłat notariuszów, adwokatów i komorników sądowych, oraz kosztów sądowych z dnia 6 lipca 1918 r. (Zb. Ustaw pruskich str. 128), pruską ustawę w przedmiocie zmiany pruskiej ustawy o kosztach sądowych z dnia 4 lipca 1919 r. (Zb. Ustaw pruskich str. 139) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 grudnia 1922 r. w przedmiocie dodatków drożyznianych do opłat notariuszów—adwokatów i komorników sądowych tudzież do kosztów sądowych w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 112 poz. 1027).

Art. 2. Przywraca się uchylone powyższymi ustawami i rozporządzeniami pierwotne brzmienie następujących ustaw:

1) niemieckiej ustawy o kosztach sądowych z dnia 18 czerwca 1878 r. (Dz. Ust. Rzeszy 1878 r. str. 141, 1881 r. str. 178, 1898 r. str. 659, 1909 r. str. 475, 1916 r. str. 1263);

2) pruskiej ustawy o kosztach sądowych z dnia 25 lipca 1910 r. (Zb. Ustaw pruskich z 1910 r. str. 184, 1917 r. str. 17);

3) pruskiej ordynacji w przedmiocie opłat notariuszy z dnia 25 lipca 1910 r. (Zb. Ustaw pruskich z 1910 r. str. 233 i 1917 r. str. 17);

4) niemieckiej ordynacji w przedmiocie opłat adwokatów z 7 dn. lipca 1879 r. (Dz. Ust. Rzeszy z 1879 r. str. 176, 1898 r. str. 692, 1909 r. str. 475 i 1916 r. str. 1263);

5) pruskiej ustawy o opłatach adwokatów i komorników z dnia 21 marca 1910 r. (Zb. Ustaw pruskich z 1910 r. str. 261 i 1917 r. str. 17);

6) niemieckiej ustawy o opłatach komorników z dnia 24 czerwca 1878 r. (Dz. Ust. Rzeszy z 1878 r. str. 166, 1881 r. str. 178, 1898 r. str. 683 i 1916 r. str. 1263);

7) niemieckiej ustawy o opłatach świadków i znawców z dnia 30 czerwca 1878 r. (Dz. Ust. Rzeszy z 1878 r. str. 173, 1898 r. str. 689 i 1914 r. str. 214);

Art. 3. Na obszar górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach rozciąga się:

1) ustawę z dnia 21 stycznia 1921 r. w przedmiocie zmiany ustawy o opłatach świadków i znawców w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 13 poz. 74) i obwieszczenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 9 lutego 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 7 poz. 34);

2) przepisy, zawarte w art. 1 do 7 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. w przedmiocie kosztów sądowych i opłat w województwach: poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. № 43 poz. 292).

Art. 4. Do czasu ujednostajnienia ustawodawstwa w przedmiocie podatku przemysłowego w miejsce przepisów, wymienionych w §§ 72 i 73 pruskiej ustawy o kosztach sądowych w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 292), będą zastosowane następujące przepisy: „§ 72. Za wpisy do rejestru handlowego pobierane będą następujące opłaty:

1. przy firmach handlowych pojedynczych:

a) za wciągnięcie firmy (pierwszy wpis) w miarę zaliczenia przedsiębiorstwa w myśl §§ 6 do 8, 24, 34 ustawy o podatku przemysłowym z dnia 24 czerwca 1891 r. (Zb. Ust. pruskich str. 205) do:

I	klasy podatku przemysłowego	6.000.000	mk.
II	„	3.000.000	„
III	„	1.200.000	„
IV	„	600.000	„

przedsiębiorstwa, które z powodu małego dochodu i kapitału są wolne od podatku przemysłowego — 120.000 mk.

b) za każdy następny wpis, z wyjątkiem wymienionych pod lit. c) i d) ustępu niniejszego oraz w ustępach 5 i 6—połowę opłaty, określonej w ustępie a);

c) za wpis o zmianie siedziby i wpis zakładu filjalnego do rejestru zakładu głównego—²/₁₀ tej opłaty;

d) za wykreślenie firmy—³/₁₀ tej opłaty;

2. przy spółkach jawnych handlowych, spółkach komandytowych, spółkach z ograniczoną odpowie-

dzialnością oraz osobach prawnych, podlegających obowiązkowi zarejestrowania ze względu na przedmiot lub rodzaj przedsiębiorstwa oraz jego rozmiar:

a) za pierwszy wpis przy kapitale zakładowym do 20.000.000 mk. włącznie—podwójną opłatę, określoną w ustępie 1 a) stosownie do klasy podatku przemysłowego, przy kapitale zaś powyżej 20.000.000 mk. po 10.000 mk. od każdego następnego 10.000.000 mk., przyczem niepełne 10.000.000 uważa się za pełne;

b) za każdy następny wpis, z wyjątkiem wymienionych pod lit. c) i d) niniejszego ustępu oraz w ustępach 5 i 6—⁶/₁₀ opłaty, określonej w ustępie 1 a);

c) za wpis o zmianie siedziby i wpis zakładu filjalnego do rejestru zakładu głównego—²/₁₀ tej opłaty;

d) za wykreślenie firmy—⁴/₁₀ tej opłaty;

3. przy spółkach akcyjnych i akcyjno-komandytowych:

a) za pierwszy wpis przy kapitale zakładowym do 20.000.000 mk. potrójną opłatę, określoną w ustępie 1 a) dla pierwszej klasy podatku przemysłowego, przy kapitale zakładowym powyżej 20.000.000 mk. po 12.500 mk. od każdego następnego 10.000.000 mk., licząc niepełne 10.000.000 mk. za pełne;

b) za wpis o powiększenie kapitału zakładowego—opłatę, określoną pod lit. a), od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje powiększony; przy zmniejszeniu kapitału—połowę opłaty, określonej pod lit. a), od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje zmniejszony; w razie powiększenia kapitału zakładowego drogą przeszacowania ksiązkowej wartości majątku: połowa opłaty, określonej w ustępie a), od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje powiększony;

c) za wszelkie inne wpisy, z wyjątkiem wymienionych w ustępie 5 i 6, połowę opłaty, przewidzianej w ustępie 1 a) dla pierwszej klasy podatku przemysłowego;

4. przy spółdzielniach:

a) za pierwszy wpis 400.000 mk.

b) za wpis o zmianę statutu i za

wykreślenie firmy 200.000 „

c) za każdy inny wpis 100.000 „

5. Za wciągnięcie do rejestru handlowego firmy zakładu filjalnego, jeżeli zakład główny znajduje się w kraju, pobiera się następujące opłaty:

a) od firm handlowych pojedynczych—opłatę, określoną w ustępie 1 a);

b) od spółek jawnych handlowych, spółek komandytowych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz osób prawnych, wymienionych w ustępie 2—¹/₂ opłaty, określonej w ustępie 1 a);

c) od spółek akcyjnych i akcyjno-komandytowych—podwójną opłatę, określoną w ustępie 1 a) dla pierwszej klasy podatku przemysłowego;

d) od spółdzielni—opłatę, określoną w ustępie 4a);

e) za każdy następny wpis do rejestru zakładu filjalnego—opłaty, określone za także wpisy do zakładu głównego.

Jeżeli zakład filjalny należy do innej klasy podatku przemysłowego niż zakład główny, to opłaty powyższe oblicza się według klasy zakładu filjalnego;

6. za pierwszy wpis zakładu filjalnego, jeżeli zakład główny znajduje się zagranicą, pobiera się, o ile konwencje między państwowe nie zawierają postanowień odmiennych:

- a) od firm handlowych pojedynczych—podwójną opłatę, określoną w ustępie 1 a);
- b) od spółek jawnych handlowych, spółek komandytowych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz osób prawnych, wymienionych w ustępie 2, potrójną opłatę, określoną w ustępie 1 a);
- c) od spółek akcyjnych i akcyjno-komandytowych—poczwórną opłatę, określoną w ustępie 1 a) dla pierwszej klasy podatku przemysłowego.

Za następne wpisy pobiera się opłaty, przewidziane za takie wpisy dla przedsiębiorstw krajowych.

§ 73. Jeżeli pewne przedsiębiorstwo w myśl ustawy z dnia 24 czerwca 1891 r. jest zwolnione od opłacenia podatku przemysłowego, zaliczenie do odpowiedniej klasy podatku przemysłowego celem wymiaru opłaty następuje według uznania sądu”.

Art. 5. O ile przepisy innych ustaw powołują się na postanowienia, które w myśl artykułów 1 do 4 niniejszej ustawy uległy zmianie, wstępują w ich miejsce odpowiednie postanowienia w brzmieniu powyższych artykułów.

Art. 6. Stawki opłat, unormowane niniejszą ustawą, opiewają w markach polskich.

Art. 7. Rada Ministrów może zarządzać podwyższenie lub obniżenie kwot, przewidzianych w niniejszej ustawie, odpowiednio do stosunków walutowych.

Art. 8. Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy jej stosują się także do wszystkich choćby dawniejszych czynności, spraw sądowych i wydatków, o ile wymiar według dotychczasowych ustaw jeszcze nie jest dokonany.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

450.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 maja 1924 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.

Na mocy p. 7 art. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i re-

formie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dn. 16 kwietnia 1924 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 1 ustawy z dn. 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. № 59 poz. 369) otrzymuje brzmienie następujące:

„Polski Państwowy Bank Rolny utworzony na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 5 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 12 poz. 134) otrzymuje nazwę Państwowego Banku Rolnego. Statut Banku wyda Minister Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych”.

§ 2. Państwowy Bank Rolny jest osobą prawną i podlega Ministrowi Reform Rolnych.

Państwowemu Bankowi Rolnemu służy prawo używania pieczęci z godłem państwowem.

§ 3. Zadaniem Państwowego Banku Rolnego jest: popieranie parcelacji, osadnictwa i regulacji rolnych, popieranie rozwoju rolnictwa i współdziałanie w organizacji kredytu rolniczego, tudzież administrowanie funduszami przeznaczonymi na powyższe cele do dyspozycji organów Rządu na zasadach ustalonych przez władze powołane do dysponowania temi funduszami.

§ 4. Fundusze Państwowego Banku Rolnego oprócz powierzonych mu do administracji stanowią:

- a) kapitał zakładowy utworzony w sposób następujący: przewidzianą w art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. № 59 poz. 369) bezprocentową niewycofalną dotacją ze Skarbu Państwa na kapitał zakładowy Banku, powiększoną na mocy ustawy z dnia 25 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88 poz. 787) podwyższoną o sumę mk. polskich, odpowiadającą równowartości trzech milionów złotych (franków złotych) wpłacanych przez Skarb z § 12 wydatków Dz. IV budżetu Ministerstwa Reform Rolnych 1924 r. (pomoc kredytowa dla osadników). Kapitał zakładowy Banku może być podniesiony na mocy decyzji Rady Ministrów;
- b) ogólny fundusz rezerwy i specjalne rezerwy, które Państwowy Bank Rolny obowiązany będzie tworzyć na mocy statutu;
- c) wkłady na rachunki lokacyjne i bieżące;
- d) inne fundusze, które Państwowy Bank Rolny może przyjmować lub użytkować w związku z wykonaniem swych zadań.

§ 5. Artykuły 6 i 7 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego otrzymują brzmienie następujące:

Art. 6 „Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń powierzyć Państwowemu Bankowi Rolnemu prowadzenie likwidacji państwowych bądź przez Państwo gwarantowanych instytucji osadniczych i finansowych, które w poszczególnych dzielnicach Rzeczypospolitej Polskiej udzielały kredytu na cele agrarne.